

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 45. Rescriptum in Causa Ecclesiarum Arelatensis & Viennensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. mo sexto Kalendas Aprilis, Valentiniano
A. C. 450. septimo cum Collega Avieno Consule,
 nempe 17. Martii, anno 450. datum est.
ep. 49. al. 32. Eodem die scripsit ad Martinum, & Fas-
 tum Abbates Constantinopolitanos, re-
 spondens ad eorum epistolam, quam re-
 sponsoariam, cum ipse unacum Concilio
 Romano scripsisset, dederant. Hortatur,
 ut populos in Fide Catholica contineant.

§. XLV.

Rescriptum in Causa Ecclesiarum Arelatensis, & Viennensis.

Post ep. 49. Sub idem tempus S. Leo binam ex Gal-
S. Leon. lia Legationem recepit. Prima adve-
 nit ab Episcopo Viennensi, querente, quod
 Episcopus Arelatensis ordinationem Epis-
 copi Vasionensis sibi arrogasset. Alteram
 Legationem adornarant Episcopi Pro-
 vinciaë Arelatensis, qui missis Presbytero,
 cui nomen Petronius, & Diacono, cui no-
 men Regulus, libellum supplicem com-
 munitibus votis obtulerunt, in quo sequen-
 tia leguntur: *Res est in tota Gallia notis-
 sima, & Romæ minime ignota, nullam aliam
 Civitatem prius quam Arelatensem Epis-
 copum accepisse, nimirum S. Trophimum,
 a S. Petro Apostolo missum, & porro Fidei
 Prædicationem ab hac Ecclesia in cæteras
 Galliarum Partes fluxisse; itaque, cum
 Episcopi Arelatenses Viennensibus anti-
 quiores*

quiores sint, quo jure Viennensis bodie Pri-
 matum sibi tribuit? Non est necesse, ut
 hic nomen: *Gallia*, in tota sua amplitu-
 dine accipiatur, sufficit, si de Provincia
 Narbonensi integra, id est, de antiqua Pro-
 vincia Romana intelligatur. Quod au-
 tem S. Trophimus a S. Petro missus refe-
 ratur, id solum indicat, quod a Sancta Se-
 de missus sit. (*) Ulterius in hoc Libello
 dicunt: *Hinc Antecessores nostri Ecclesiam
 Arelatensem semper Matris loco venerati
 sunt, semper Civitates nostræ inde sibi
 Episcopos dari postularunt, atque hujus
 Ecclesiæ Episcopi semper Majores nostros,
 sicut & nos, consecrarunt. Majores tui
 hujus Ecclesiæ Privilegia suis Epistolis
 confirmarunt, nec ullatenus dubitamus, eas
 in S. Sedis tabulis inveniri. Decreve-
 runt, ut Ecclesia Arelatensis ad eum mo-
 dum in Galliis Auctoritate polleat, quo Ec-
 clesia Romana in universo Mundo Prima-
 tum tenet. (**)* Tum Civitatis Arela-
 tensis prærogativas civiles subjungunt;
Constan-

Sæculum V.
 A. C. 450.

(*) Hic Fleurus sequitur Gregorium Turo-
 nensem; Anonymus I. aliud sentit, & putat, id
 quod de Missione S. Trophimi refertur, ad litte-
 ram accipiendum. Sed sive a S. Petro, sive ab
 aliquo Successorum ejus missus fuerit, nihil Au-
 thoritati Summæ Sedis derogatur.

(*) Primatus heisset bey dem Protestantischen
 Uebersetzer ein Vorgang. Ubrigens ist dieses Zeug-
 nis

Sæculum V. *Constantinus eidem Nomen tribuit. Valentinianus, & Honorius hanc urbem universæ Galliæ Matrem appellarunt; Illorum Imperatorum temporibus in Consulatibus dabatur, & recipiebatur. Hanc Præfectus Prætorio insidet. Inde est, quod hæc Ecclesia non solum Provinciæ Viennensem, sed tres Provinciæ, & ex Sanctæ Sedis mandato omnes Gallias semper gubernaverit.*

Ep. 50. al.
109.

S. Leo in sua Responsorialia nomina duodecim Episcoporum, ad quos dirigitur, ponit, & dicit, Episcopi Viennensis Legatos, & Epistolas prius ad se pervenisse. Pars utraque, quæ in rem suam errant, exposuerat, ex quibus apparebat, jam Viennensem, jam Arelatensem Ecclesiam per vices varias Prærogativas usurpasse. Itaque S. Leo Auctoritatem quam Episcopo Viennensi jam prius, rejecta S. Hilarii Arelatensis petitione, tribuerat, confirmavit, decrevitque, ut Episcopus Viennensis quatuor vicinis Civitatibus, Valentia, Civitati Allobrogum †, Geneva, & Gratianopoli præesset, aliæ ejusdem Provinciæ urbes Episcopi Arelatensis Regimini subessent.

nist der Bischöfe aus der Arelatensischen Provinz ist das Ansehen der Römischen Kirche wider die Provinzialen sehr herrlich.

sent. (*) Hæc Epistola tertio Nonas ^{Sæculum V.}
 Maji, Valentiniano, & Avieno Consuli- ^{A. C. 450.}
 bus, id est, quinta Maji 450. data est. ^{Ep. 51. al.}
 Eadem die ad Ravennium Arelatensem ^{110.}
 scripsit, jubens, ut Epistolam suam ad
 Flavianum datam, quam ipsi unacum E-
 pistola S. Cyrilli mittebat, omnibus Gal-
 liarum Episcopis notam faceret. Dicit
 quoque, se Legatos Ecclesiæ Arelatensis
 diutius detinuisse, quod voluisset, ipsos
 eorum omnium testes esse, quæ contra
 novam Hæresin, Incarnationi adversan-
 tem, statuerentur. Hæc verba indicare
 videntur, quod Concilio Romano men-
 sis Octobris elapsi interfuerint; & SS.
 Pontificis voluntas fuerit, ut Episcopi ex
 ipsorum ore, quæ chartæ mandare con-
 sultum non fuisset, discerent.

§. XLVI.

Valentiniani ad Theodosium Epistola.

Imperator Valentinianus Ravenna Ro- ^{Conc. Calc.}
 mam profectus est ad Festum S. Petri, ^{p. I. c. 25. 26.}
 nempe, ut conjecturæ locus est, anno 450. ^{Ep. c. 5 post}
 sub finem Mensis Junii; Galla Placidia, ^{ep. S. Leon.}
 Mater ejus, & Licinia Eudoxia, uxor, ^{47.}
 pia

(*) Der Uebersetzer hat hier eine Note, in wel-
 cher er das Urtheil des heil. Leo durchaus missbil-
 liget. Wir haben in der kürzlich vorhergehenden
 Anmerkung gesehen, daß er zwar den heil. Leo un-
 verschämmt lästern, aber nicht widerlegen kann.